

Volt uniós bíró nyílt támadása Magyarország ellen

2025 július 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

AZ EU csúcsán az igazságszolgáltatást a politikai nyomásgyakorlás természetes eszközének tekintik.

Egy éve még állítólag elfogulatlanul ítélezett a magyar migrációs bírság ügyében, most politikai min?sitésekkel

támadja hazánkat és a szavazati jog megvonását sürgeti a volt uniós bíró. Valószínűleg keveseknek cseng ismeretlen Lucia Serena Rossi neve. Pedig a hölgy munkássága erős nyomot hagy a magyar mindennapokon.

Volt ugyanis az egyik tagja az Európai Bíróság öt bíróból álló tanácsának, amely a 2024. június 13-án kihirdetett ítéletével szurreális összegű, napi négyszázmilliárd forintnak megfelelő folyamatos bírság fizetésére kötelezte hazánkat mindaddig, amíg nem vagyunk hajlandók az uniós szabályok alkalmazásával utat nyitni a tömeges migráció előtt.

Ennek következtében eddig már több mint kétszázmilliárd forintot vontak le a magyaroknak járó uniós pénzekből.

Lucia Serena Rossi bírói mandátuma tavaly októberben ugyan letelt, de Magyarország iránti törődése mit sem veszített a lendületéből. Ahogy mondani szokás, némi vajszerű árnyalatot ad a hölgy „kitüntetett” érdeklődésének az, hogy még egy éve elvileg pártatlan bíróként járt el hazánkkal szemben a migrációs bírság ügyében, most pedig meghökkenő módon egy olyan javaslattal tűnt fel a nyilvánosságban, hogy miként kellene a magyar kormányt megfosztani az uniós szavazati jogától.

Az interneten közzétett értekezésében mindenekelőtt jelezte azt a meggyőződését, hogy Magyarország egyre inkább eltávolodik az EU-tól, és egyértelműen visszafelé fordított azokhoz a feltételekhez képest, amelyekhez csatlakozott. Politikai megítélése szerint ráadásul hazánk külföldi hatalmak érdekeit érvényesíti, amelyeknek teljesen a befolyása alá került.

„Végül is az autokratikus és illiberális rezsimek természetes módon hajlamosak más autokráciákkal szövetkezni” – tette hozzá rezignáltan, különösen aggasztónak tartva Magyarország magatartását a közös külpolitikai döntéseket érintően „az Oroszország elleni uniós szankciók megakadályozásának fényében”.

Ezek a minősítései erős kétségeket ébresztenek a hazánkkal szembeni egy évvel korábbi bírói elfogulatlanságával kapcsolatban. Vagy csak ilyen gyorsan múló állapot lenne a személyes politikai meggyőződés? és elítélte? való mentessége?

Rossi asszony mindenestre a magyar szavazati jogok megvonására vonatkozó javaslatát (a megfogalmazása szerint) kifejezetten „politikailag realisztikus” elképzelésként tálalta, aminek megvalósításához éppen korábbi munkahelyét, az Európai Bíróságot hívja segítségül. Ez arra is rávilágít, hogy milyen módszerrel képes és kész beavatkozni a luxembourgi székhelyű bíróság az uniós politikai folyamatokba.

Ennek lényege, hogy egyes ítéleteikben kifejezetten abból a célból fogalmaznak meg bizonyos megállapításokat, hogy a későbbiekben az uniós szervek döntéshozatalai során már hiteles jogértelmezésként hivatkozhatók és alkalmazandók legyenek a politikailag kívánatos irány tartásához.

Ennek jegyében Rossi bírónő felveti, hogy a gyermekvédelmi törvénnyel szemben folyamatban lévő perben a korábbi kollégái megállapíthatnák, hogy Magyarország az EU alapvető értékeit sértette meg.

Meglátása szerint egy ilyen bírósági ítéletre hivatkozva a bizottság kellő nyomtatékkal tudná, sőt köteles is lenne kezdeményezni az Európai Tanácsnál, hogy indítsa meg a 7-es cikkes eljárásnak azt a szigorú változatát, ami az uniós alapszerződés szerint már lehetővé tenné, hogy Magyarország szavazati jogainak gyakorlását egyúttal felfüggeszék.

Külön kiemelte, hogy ezzel akár még az a politikai cél is elérhető lenne, hogy a magyar kormány „önkéntesen” elálljon például a vétőjoga gyakorlásától.

A Magyarországgal szemben ítélező volt uniós bírónak a politikai döntéshozó szervek és a bírói testület hazánk elleni összehangolt fellépését minden gátlás nélkül, nyíltan szorgalmazó eszmefuttatása annak a tünete, hogy az Európai Unióban az igazságszolgáltatást a politikai nyomásgyakorlás természetes eszközének tekintik.

Ádám Attila

A szerző ügyvéd, Európa-jogi szakjogász

www.magyarnemzet.hu

Ajánló
